

Pàgines antològiques d'excursionisme

Viatge al Caire pel Nil

Per Ali-Bey

El dilluns, 3 de novembre, a les dues de la tarda, vaig embarcar-me en un canxa, per a remuntar el riu. Els canxes són embarcacions destinades a navegar solament pel Nil. Llur construcció és poc diferent de la de les djermes: tenen la mateixa grandària i el mateix ormeig; però tenen de més una cambra molt còmoda, dividida en dues parts que formen una sala i un gabinet, voltats de belles finestres amb una mena de balcó a la part de darrera, independent, el conjunt, de la resta de l'embarcació. Al canxa on jo navegava, jo ocupava tot sol la cambra; els meus servents, el meu equipatge i els meus cavalls, estaven allotjats molt còmodament en el cos del navili.

A dos quarts de tres passàvem per davant Abu Mandur, que és la mesquita d'un sant, situada a la riba esquerra del Nil; i a les cinc arribàvem vora Berinbal, poble situat a la riba dreta, després de deixar enrera Lemir a la riba esquerra.

Les sinuositats del Nil obliguen sovint a girar la proa al vent; en aquest cas hom remolca l'embarcació per mitjà d'una corda, com ja s'ha dit, i a aquest efecte els canxes tenen sempre una tripulació més nombrosa del que exigiria el desplaçament de l'embarcació; la meva tenia catorze homes.

A les vuit del vespre la nostra embarcació va ancorar entre el poble d'Emtaubes, a la dreta, i el d'Edfina, a l'esquerra del riu.

Desplegàrem veles amb un vent fluix a les vuit del matí; vuit homes saltaren en terra per a remolcar el vaixell; però, no podent caminar per la riba, que era com un bassal d'aigua, tornaren al vaixell i l'impulsaren amb perxes. A poca distància, el pilot, que tenia una gran coneixença pràctica del terreny, va fer ficar els homes a l'aigua una altra vegada; nadaren fins a set o vuit toeses de distància, on trobaren dos peus d'aigua solament, i encara que l'embarcació fos encara bastant allunyada de terra, continuaren remolcant-la.

En aquell indret vaig veure un pescador tranquil·lament assegut en un petit raig format amb set o vuit pals; un altre home caminava per l'aigua i empenyia el raig endavant a poc a poc, mentre el pescador vigilava; quan aquest veia el peix a tret, tirava la xarxa amb un cop de mà, saltava a l'aigua, treia els peixos de la xarxa un a un i els matava estrenyent-los amb les dents. El pescador retirava després la xarxa i tornava a enfilar-se al raig per a recomençar la mateixa maniobra.